

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/871/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3510204001
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3510204001.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľa M. W., štátneho občana A. republiky, bytom M., O. A. XXX/X, v konaní zastúpeného JUDr. Adrianou Ručkayovou, advokátkou, so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Jilemnického 27 proti odporkyni Q. K., štátnej občanke A. republiky, bytom O. XX, v konaní zastúpenej Mgr. Ľubomírom Karikom, advokátom, so sídlom Myjava, M. R. Štefánika 638/56, o zaplatenie 1.473,31 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 11C/49/2013-168 zo dňa 01. októbra 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol v celom rozsahu návrh navrhovateľa na začatie konania, ktorý sa domáhal od odporkyne zaplatenia náhrady škody vo výške 1.473,31 eur s príslušenstvom, ktorá vznikla navrhovateľovi v dôsledku odstúpenia odporkyne Q. K. a Q. T. od predbežnej kúpnopredajnej zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi dňa 30.05.2008, čím sa stali finančné prostriedky vynaložené navrhovateľom neúčelné a bola navrhovateľovi spôsobená škoda, teda majetková ujma, ktorá spočíva v zmenšení majetku navrhovateľa ako poškodeného. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa po právnej stránke odôvodnil podľa § 415, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1 a 3, § 544 ods. 1 a 2, § 545 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že uplatnený nárok navrhovateľa na zaplatenie škody posudzoval s ohľadom na § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje tzv. všeobecnú zodpovednosť za škodu, ktorej predpokladom sú protiprávny úkon, škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie škodcu, ktoré sa prezumuje. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná. Predpokladom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je úkon - prejav vôle fyzickej osoby, pričom tento úkon je protiprávny. Úkon je protiprávny, ak došlo k porušeniu právnej povinnosti. Ide najmä o porušenie /i obchádzanie/ všeobecne záväzných právnych predpisov, iných noriem, ktoré mal škodca zachovávať, povinností vyplývajúcich zo zmlúv alebo iných právnych úkonov, a to po celú dobu trvania právneho vzťahu, ktorý je nimi založený. Protiprávnosť úkonu podľa § 420 Občianskeho zákonníka teda spočíva v porušení právnej povinnosti, pričom nie je rozhodné, či porušenie právnej povinnosti vyplýva zo zmluvy alebo zo zákona. Náhrada škody je v oboch prípadoch upravená jednotne. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, a ani jeden z účastníkov nerozporoval, že medzi účastníkmi došlo dňa 30.05.2008 k uzatvoreniu predbežnej kúpnopredajnej zmluvy, v zmysle ktorej sa účastníci dohodli, že uzavrú budúcu kúpnopredajnú zmluvu, ktorej predmetom podľa čl. I. bude prevod nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. Obce Prieipasné zapísaných v katastri nehnuteľností v spoluvlastníctve predávajúcich každej v polovici na LV č. 439, a to parcely č. 15580 záhrady o

výmere 137 m² v podiele 1/1, parcely č. 15581/1 zastavaná plocha o výmere 298 m² v podiele 1/1, parcely č. 15583/1 záhrada o výmere 394 m² v podiele 1/1 a parcely č. 15839/1 záhrada o výmere 428 m² bez určenia podielu. V zmysle čl. II zmluvné strany sa zaviazali uzatvoriť riadnu kúpnu zmluvu ihneď po legalizácii stavby domu s pridelením súpisného čísla a zápisom do katastra nehnuteľností. Uvedené nehnuteľnosti sa predávajúci zaviazali prediť za kúpnu cenu 500.000,- Sk /16.596,96 eur/ a navrhovateľ sa zaviazal tieto nehnuteľnosti za uvedenú cenu odkúpiť. V článku V. predmetnej zmluvy si účastníci dohodli pre prípad, že niektorá zo zmluvných strán odstúpi od zmluvy, prípadne poruší podmienky zmluvy, uhradí druhej strane odškodné vo výške 50.000,- Sk /1.659,70 eur/. K uzatvoreniu kúpnej zmluvy však nedošlo, pretože došlo k čiastočnému prevodu nehnuteľností, ktoré boli predmetom zmluvy o budúcej kúpnopredajnej zmluve. Tým sa plnenie z tejto zmluvy o budúcej zmluve stalo nemožným, čím zo strany odporkyne a aj Q. T. /pôvodne odporkyne Z/, ktorá ešte pred podaním návrhu navrhovateľa zomrela/ došlo k porušeniu podmienok zmluvy. V dôsledku porušenia zmluvných povinností vzniklo navrhovateľovi právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 50.000,-Sk /1.659,70 eur/. Plnenie zo zmluvy o budúcej zmluve sa stalo uvedeným prevodom nemožným i bez ohľadu na skutočnosť, či došlo k legalizácii stavby domu s pridelením súpisného čísla a následnej možnosti zápisu tejto do katastra nehnuteľností, keďže odporkyňa a Q. T. predmetné nehnuteľnosti previedli na iných vlastníkov ako sa zaviazali v zmluve o budúcej kúpnopredajnej zmluve. K odstúpeniu od zmluvy o budúcej kúpnopredajnej zmluvy, v dôsledku ktorého si navrhovateľ uplatnil náhradu škody však nedošlo. Právny zástupca odporkyne síce podnikol úkony smerujúce k uzavretiu dohody o odstúpení tým, že doručil navrhovateľovi dohodu o odstúpení od predbežnej kúpnopredajnej zmluvy, k samotnej dohode o odstúpení od predmetnej zmluvy, ako vyplynulo z výsledkov vykonaného dokazovania však nedošlo. Dohoda medzi účastníkmi nebola podpísaná. Nedošlo ani k jednostrannému odstúpeniu od predmetnej zmluvy, pretože listom zo dňa 19.12.2008 doručovaným právnym zástupcom odporkyne navrhovateľovi došlo len k oznámeniu o zániku záväzku - povinnosti uzatvoriť kúpnopredajnú zmluvu v zmysle § 50a ods. 3 Občianskeho zákonníka. Právny zástupca neuvádza žiadne dôvody odôvodňujúce postup podľa § 50a ods. 3 Občianskeho zákonníka, neuvádza sa v ňom z akých dôvodov mal predmetný záväzok odporkyň zaniknúť, akým spôsobom sa zmenili okolnosti, z ktorých účastníci pri vzniku záväzku vychádzali. Nezdôvodňuje sa v ňom, prečo nemožno spravodlivo požadovať, aby sa zmluva uzavrela. Konštatuje sa v ňom síce, že predbežná kúpnopredajná zmluva sa od počiatku ruší, nenastávajú z nej pre účastnícke strany žiadne práva a povinnosti a vrátením zálohy kúpnej ceny sú všetky práva a povinnosti účastníckych strán vysporiadané, avšak takýto úkon realizovaný právnym zástupcom odporkyne, kde na jednej strane oznamuje zánik záväzku, ktorý nastáva zo zákona, na druhej strane konštatuje, že zmluva sa od počiatku ruší, čo by bolo dôsledkom riadneho odstúpenia od predmetnej zmluvy o budúcej zmluve podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v danom prípade nie je určitý a zrozumiteľný. V dôsledku uvedených skutočností súd dospel k záveru, že úkon, ktorý realizoval právny zástupca odporkyne vo vzťahu k navrhovateľovi listom zo dňa 19.12.2008 nie je právnym úkonom spĺňajúcim všetky náležitosti § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nie je úkonom zrozumiteľným a určitým, čoho dôsledkom je jeho neplatnosť a to absolútna. V článku V. zmluvy o budúcej kúpnopredajnej zmluvy, od ktorej si titulom odstúpenia navrhovateľ uplatnil náhradu škody, si účastníci dohodli pre prípad, že ak niektorá zo zmluvných strán odstúpi od zmluvy, prípadne poruší podmienky zmluvy, uhradí druhej strane odškodné vo výške 50.000,- Sk /1.659,70 eur/. S poukazom na vykonané dokazovanie v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/226/2009 bola odporkyni a právnemu nástupcovi po nebohej Q. T. rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 02.12.2011 č. k. 6C/226/2009-124 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/461/2014-187 zo dňa 11.06.2014 uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1.659,70 eur spolu s úrokom z omeškania od 27.12.2009 do zaplatenia titulom porušenia článku V. predbežnej kúpnopredajnej zmluvy, pričom predmetné dojednanie v časti pre prípad porušenia zmluvy bolo posúdené ako dojednanie o zmluvnej pokute. Dojednaním zmluvnej pokuty, tak možno vopred vylúčiť prípadné spory o náhradu škody, čo sa však v tomto prípade nestalo. Ak už ku škode dôjde, na jej náhradu popri zmluvnej pokute vo všeobecnosti nie je nárok. Strany sa napriek tomu však môžu dohodnúť aj tak, že oba nároky možno uplatniť súbežne, prípadne, že sa zaplatená pokuta započítava do výšky náhrady škody. K takejto dohode medzi účastníkmi tiež nedošlo. Keďže si navrhovateľ uplatnil náhradu škody titulom odstúpenia od zmluvy súd skúmal ďalej zákonné predpoklady po naplnení ktorých vzniká nárok na zaplatenie škody. Súd poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ by medzi účastníkmi zmluvy o budúcej zmluve bola dohodnutá zmluvná pokuta pre prípad odstúpenia od zmluvy, je zmluva v tejto časti pre rozpor so zákonom neplatná. Dojednanie o povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu pre prípad odstúpenia od zmluvy je neplatné pre rozpor s účelom zákona / s účelom inštitútu zmluvnej pokuty/. Článok V. zmluvy o budúcej kúpnopredajnej zmluve s poukazom na vykonané dokazovanie a na okolnosti uzatvorenia zmluvy o budúcej kúpnopredajnej zmluvy možno

posúdiť tak, že medzi účastníkmi pre prípad odstúpenia od zmluvy bolo dohodnuté odškodné a v prípade, ak dôjde k porušeniu zmluvných povinností bola dohodnutá zmluvná pokuta, k povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu už bola odporkyňa zaviazaná citovaným rozsudkom, pretože porušila zmluvnú povinnosť a to tým, že v dôsledku prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom zmluvy, sa plnenie predmetu zmluvy stalo nemožným. Škoda, ktorú si navrhovateľ uplatnil, musí byť následkom daného protiprávneho konania. Protiprávnosť úkonu podľa § 420 Občianskeho zákonníka teda spočíva v porušení právnej povinnosti, pričom nie je rozhodné, či porušenie právnej povinnosti vyplýva zo zmluvy alebo zo zákona. Náhrada škody je v oboch prípadoch upravená jednotne. Protiprávny úkon sa skladá z úkonu a z jeho protiprávnosti. Dôkazné bremeno preukázania protiprávnosti úkonu spočíva na poškodenom, keďže protiprávnosť zákon nepredpokladá. Porušením právnej povinnosti má zákon na mysli objektívne vzniknutý rozpor medzi tým, ako fyzická právnická) osoba skutočne konala / prípadne opomenula konať/ a tým, ako konať mala, aby splnila povinnosti jej uložené. Protiprávne konanie musí byť poškodeným preukázané takisto ako vznik škody a príčinná súvislosť /kauzálny nexus/ medzi porušením právnej povinnosti ako príčinou vzniku škody a škodou a jej rozsahom ako následkom týchto príčin. Treba však uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že nedošlo k účinnému odstúpeniu od zmluvy o budúcej kúpno-predajnej zmluvy. A aj keby došlo k odstúpeniu, odstúpenie od zmluvy by bolo výkonom práva vyplývajúceho zo zmluvy, nevznikal by nárok na náhradu škody, ale mohol by vzniknúť nárok na zaplatenie odškodného, ak si to účastníci dohodli. Na základe skutočnosti, že pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie vyššie uvedených predpokladov a pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná, a keďže vykonaným dokazovaním nebolo preukázané protiprávne konanie odporkyne ani vznik a rozsah škody / keďže geometrický plán bol podľa výpovede navrhovateľa realizovaný preto, že chcel poznať postavenie pozemkov a projektová dokumentácia bola vypracovaná aj na účely realizácie novostavby po realizácii predaja/, súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ. Poukázal na to, že súd prvého stupňa vychádzal z predpokladu, že k porušeniu právnej povinnosti zo strany odporkyne malo dôjsť porušením povinností odporkyne vyplývajúcich z predbežnej kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 30.05.2008, konkrétne odstúpením odporkyne od tejto zmluvy. Navrhovateľ však svoj uplatnený nárok na náhradu škody, tak ako to už uvádzal v priebehu celého konania, neodvodzuje priamo porušenia povinností z predbežnej predanej zmluvy, ale z osobitne ústnej dohody uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporkyňou po uzatvorení uvedenej predbežnej kúpno-predajnej zmluvy. V tejto ústnej dohode sa navrhovateľ zaviazal pre odporkyňu zabezpečiť legalizáciu, zápis stavby do katastra nehnuteľnosti. V zmysle tejto dohody mal nárok na nahradenie účelne a preukázateľne vynaložených výdavkov v súvislosti s úkonmi smerujúcimi k legalizácii stavby. Táto dohoda vznikla samostatne nebola obsahom predbežnej kúpno-predajnej zmluvy a potvrdili to vo svojich výpovediach tak navrhovateľ ako aj odporkyňa. Rovnako bolo preukázané, potvrdili to obe strany konania, čo navrhovateľ doložil dohodnuté úkony skutočne vykonal, a teda došlo ku poskytnutiu plnenia z jeho strany v zmysle ústnej dohody. Legalizácia predmetnej stavby je výkon vlastníckeho práva, výkonom povinností vlastníka takejto nehnuteľnosti a teda navrhovateľ ako nevlastník nemohol byť nikdy povinný na vykonanie takýchto úkonov. Je teda zrejmé, že ústna dohoda medzi účastníkmi konania o legalizácii stavby musela existovať. V zmysle dohody bolo povinnosťou odporkyne nahradiť navrhovateľovi vynaložené náklady. Nakoľko odporkyňa tieto náklady nenahradiť, čo sama niekoľkokrát potvrdila, dopustila sa zavineného protiprávneho úkonu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka. Okrem toho navrhovateľ v priebehu konania dostatočným spôsobom preukázal účelové vynaloženie nákladov na legalizáciu predmetnej stavby. Neuhradením týchto nákladov vznikla na strane navrhovateľa škoda a to v príčinnej súvislosti s uvedeným protiprávnym konaním odporkyne. Boli tak splnené všetky predpoklady zodpovednosti za škodu v zmysle ustanovení § 420 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ preto žiada, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že odporkyňu zaviazže k povinnosti zaplatiť mu uplatnenú náhradu škody spolu s náhradou trov konania.

K odvolaniu navrhovateľa odporkyňa písomne uviedla, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a je v súlade so zákonom. Skutočnosti uvádzané navrhovateľom v odvolaní sú zavádzajúce, skreslené a poukazujú na účelové konanie navrhovateľa voči odporkyni. Odporkyňa od začiatku poukazovala na tú skutočnosť, že návrh navrhovateľa je v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Odporkyňa preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

K vyjadreniu odporkyne na odvolanie navrhovateľa navrhovateľ písomne uviedol, že zotrváva na všetkých skutočnostiach, ktoré v odvolaní uviedol. Opakovane zdôraznil, že svoj nárok na náhradu škody neodvodzoval z porušenia predbežnej kúpno-predajnej zmluvy ale z porušenia osobitnej ústnej dohody, ktorú s odporkyňou uzatvorili a ktorou sa zaviazal pre ňu zabezpečiť legalizáciu stavby. Ďalej navrhovateľ zopakoval všetky svoje odvolacie tvrdenia i odvolací návrh.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam navrhovateľa dodáva nasledovné:

Z obsahu návrhu navrhovateľa na začatie konania v predmetnej právnej veci vyplýva, že navrhovateľ si voči odporkyni svojím návrhom uplatnil právo na zaplatenie náhrady škody v sume 1.473,31 eur s príslušným úrokom z omeškania. Skutkovo svoj uplatnený nárok odôvodnil tak, že dňa 30.05.2008 bola medzi ním na strane jednej a odporkyňou a Q. T. na strane druhej uzatvorená kúpno-predajná zmluva, na základe ktorej mala byť uzatvorená budúca zmluva o prevode nehnuteľností nachádzajúcich sa v k.ú. obce Prieasné zapísaných v katastri nehnuteľností na LV č. 439 ako parcely č. 15580, 15581/1, 15583/1 a 15839/1. Uzatvorenie budúcej zmluvy bolo časovo viazané na legalizáciu stavby postavenej na uvedených nehnuteľnostiach, pričom navrhovateľ sa s odporkyňou a Q. Ištokovou dohodli, že túto legalizáciu zabezpečí ako budúci vlastník uvedených nehnuteľností navrhovateľ. V zmysle plnenia povinností na základe vyššie uvedenej zmluvy a na základe vzájomnej dohody, navrhovateľ za účelom legalizácie stavby zabezpečil vypracovanie projektovej dokumentácie stavby nachádzajúcej sa na predmetných nehnuteľnostiach, za ktorú zaplatil 1.112,83 eur. Rovnako v zmysle plnenia povinností vyplývajúcich navrhovateľovi z vyššie uvedenej zmluvy a na základe vzájomnej dohody za účelom legalizácie stavby navrhovateľ zabezpečil vypracovanie geometrického plánu, za ktorý zaplatil 353,51 eur. Navrhovateľ taktiež uhradil náklady spojené s overením pravosti podpisu navrhovateľa a odporkyne na uzatvorenej predbežnej kúpno-predajnej zmluve, za čo zaplatil 6,97 eur. Odporkyňa prostredníctvom právneho zástupcu listom zo dňa 19.12.2008 oznámila navrhovateľovi, že záväzok založený na základe predbežnej kúpno-predajnej zmluvy uzatvorenej dňa 30.05.2008 zaniká v zmysle ustanovenia § 50a ods. 3 Občianskeho zákonníka. Uvedený list bol navrhovateľovi doručený 27.12.2008. V dôsledku uzatvorenia predbežnej kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 30.05.2008 s prihliadnutím na vykonané úkony podľa uvedenej zmluvy za účelom legalizácie stavby nachádzajúcej sa na predmetnej nehnuteľnosti a v dôsledku doručenia odstúpenia od uvedenej zmluvy odporkyňou listom zo dňa 19.12.2008 vznikla navrhovateľovi škoda. Škoda vznikla navrhovateľovi v dôsledku vynaloženia finančných prostriedkov v dôsledku plnenia jeho povinností vyplývajúcich mu z predbežnej kúpno-predajnej zmluvy za účelom riadneho a včasného splnenia týchto povinností, teda legalizácie stavby nachádzajúcej sa na predmetnej nehnuteľnosti. V dôsledku odstúpenia odporkyne od predbežnej kúpno-predajnej zmluvy sa stali finančné prostriedky vynaložené navrhovateľom neúčelné a tým bola navrhovateľovi spôsobená škoda. V dôsledku odstúpenia odporkyne od uvedenej zmluvy za vzniknutú škodu navrhovateľa zodpovedá výlučne odporkyňa.

Z uvedeného opisu obsahu návrhu navrhovateľa na začatie konania je zrejmé, že navrhovateľ sa v konaní od odporkyne domáha zaplatenia náhrady škody, pričom svoj uplatnený nárok skutkovo vymedzil tak, že škoda spočíva v zmenšení jeho majetku zaplatením úhrad za vypracovanie projektovej dokumentácie, geometrického plánu a overenia pravosti podpisov na zmluve je dôsledkom odstúpenia odporkyne od predbežnej kúpno-predajnej zmluvy uzatvorenej dňa 30.05.2008. Na takto odôvodnenom návrhu na začatie konania navrhovateľ zotrval aj na pojednávaniach, na ktorých súd prvého stupňa prejednal predmetnú právnu vec /24.08.2011, 29.04.2014 a 12.09.2014/. Hoci z obsahu návrhu navrhovateľa na začatie konania i jeho výpovede v konaní vyplynulo tvrdenie navrhovateľa, že medzi účastníkmi konania bola popri písomnej predbežnej kúpno-predajnej zmluve zo dňa 30.05.2008 uzatvorená aj ústna dohoda o zabezpečení „legalizácie“ stavby na predmetných pozemkoch navrhovateľom, navrhovateľ v priebehu celého konania nijako nezmenil svoj návrh na začatie konania v tom zmysle, že sa uplatneného nároku domáha titulom tejto ústnej dohody /plnenie zo zmluvy/ alebo jej porušenia odporkyňou /náhrada škody/. V priebehu celého konania tak navrhovateľ

zotrval na svojom návrhu, v ktorom uplatnený nárok odôvodňoval odstúpením odporkyne od uvedenej predbežnej kúpno-predajnej zmluve zo dňa 30.05.2008.

Súd je v zmysle § 153 ods. 2 O.s.p. viazaný návrhom navrhovateľa na začatie konania, pričom táto viazanosť sa netýka len žalobného petitu v návrhu na začatie konania ale aj toho, akým spôsobom navrhovateľ opíše v návrhu na začatie konania rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých si svoje nároky vyjadrené v žalobnom petite uplatňuje. Navrhovateľ má v zmysle § 79 ods. 1 a 101 ods. 1 O.s.p. povinnosť pravdivo opísať rozhodujúcich skutočností, na základe ktorých si uplatňuje v konaní svoje práva proti odporcovi a musí teda opísať rozhodujúce skutočnosti, ktoré mu podľa neho zakladajú nárok, ktorého sa v konaní proti odporcovi domáha. Právne posúdenie tohto nároku je potom samozrejme vecou konajúceho súdu a navrhovateľ nie je povinný svoj uplatnený nárok v návrhu na začatie konania ani neskôr právne kvalifikovať. Na druhej strane konajúci súd nie je oprávnený dopĺňať a zisťovať navrhovateľom netvrdené rozhodujúce skutočnosti, ktoré by inak odôvodňovali jeho uplatnený nárok a to ani v prípade, ak by v priebehu konania zistil, že tu existuje nárok navrhovateľa proti odporcovi ale na základe iných skutkových okolností ako sú tie, ktoré na odôvodnenie svojho nároku uviedol navrhovateľ.

Aplikujúc uvedené závery na predmetnú právnu vec, možno uzavrieť, že súd prvého stupňa uplatnený nárok navrhovateľa o zaplatenie náhrady škody oprávnene posudzoval ako nárok na náhradu škody v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Navrhovateľ tento nárok vo svojom návrhu na začatie konania vymedzil určením škody, majetkovej ujmy, ktorá mu vznikla zaplatením úhrad za vypracovanie projektovej dokumentácie, geometrického plánu a overenia pravosti podpisov na zmluve a tiež opísaním konania odporkyne /odstúpenie odporkyne od predbežnej kúpno-predajnej zmluvy listom zo dňa 19.12.2008/, ktoré podľa neho viedlo k jeho majetkovej ujme. Skutkovo teda vymedzil svoju škodu i konanie odporkyne, ktoré bolo príčinou vzniku tejto škody, teda je s ňou vo vzťahu príčinnej súvislosti. K zmene takto skutkovo vymedzenému návrhu na začatie konania v priebehu konania nedošlo a súd bol preto týmto návrhom navrhovateľa na začatie konania podľa § 153 ods. 2 O.s.p. viazaný. Takýto návrh navrhovateľa na začatie konania neumožňuje konajúcemu súdu uplatnený nárok posudzovať inak ako nárok na zaplatenie náhrady škody, ktorá mala navrhovateľovi vzniknúť dôsledkom odstúpenia odporkyne od predbežnej kúpno-predajnej zmluvy listom zo dňa 19.12.2008/.

V zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. má každý účastník konania povinnosť všetky dôkazy a skutočnosti predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. O tejto povinnosti musí byť účastník konania poučený.

V predmetnej právnej veci z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ bol v priebehu konania niekoľkokrát poučený konajúcim súdom prvého stupňa podľa § 120 ods. 4 O.s.p. /v predvolaní na pojednávanie na deň 27.03.2014, podľa zápisníc o pojednávaní pred začatím každého pojednávania a tiež v priebehu pojednávania dňa 12.09.2014/. Po poslednom takomto poučení právna zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania, pričom neoznačila skutočnosti, z ktorých by konajúci súd mohol usúdiť, že uplatnený nárok navrhovateľ odvodzuje nie z odstúpenia odporkyne od predbežnej kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 30.05.2008 ale z ústnej dohody o „legalizácii“ stavby /plnenie zo zmluvy/ alebo jej porušenia odporkyňou /náhrada škody/. Takéto tvrdenia navrhovateľ označil až vo svojom odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa, čo je však v rozpore s citovaným ustanovením § 120 ods. 4 O.s.p.. Keďže sa tu nejedná o niektorý z prípadov stanovených v § 205a O.s.p., za ktorých skutočnosti, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku odvolacím dôvodom / nové skutočnosti sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu; má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej; odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p. alebo ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa/, nemohol odvolací súd na tieto nové skutočnosti v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. nijako prihliadať.

Súd prvého stupňa preto správne vo veci posudzoval splnenie podmienok vzniku nároku na náhradu škody podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka z hľadiska skutkových okolností tak ako ich vo svojom návrhu na začatie konania vymedzil navrhovateľ. Odvolacie námietky navrhovateľa, že vec mala byť posudzovaná v tom zmysle, že navrhovateľ si svoj nárok neodvodzuje priamo porušenia povinností

z predbežnej predanej zmluvy, ale z osobitne ústnej dohody uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporkyňou po uzatvorení uvedenej predbežnej kúpno-predajnej zmluvy, sú preto nedôvodné.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd podľa § 224 ods. 4 O.s.p. nerozhodoval, pretože v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 O.s.p. /chybne súdom prvého stupňa uvedený § 151 ods. 1 O.s.p. - poznámka odvolacieho súdu/. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .